

KAPITEL 22

Om serendipiteter och Svenska utvärderingsföreningen

Sanja Magdalenic

Det var en serie serendipiter som ledde Evert Vedung till utvärdering. Det framgår i hans egna berättelser om sin forskarbana (till exempel Vedung, 2003). Serendipitet har kommit att bli ett ord med varierande betydelser. I Svenska Akademiens ordlista beskrivs den som "förmåga att göra värdefulla upptäckter av en slump". Sociologen Robert K. Merton (Merton & Barber, 2004) diskuterar emellertid serendipitet som ett psykologiskt, sociologiskt och teoretiskt fenomen relaterat till vetenskapliga upptäckter som kan handla om "the discovery by chance or sagacity of valid results that were not sought for", "looking for one thing and finding another" eller "observing an *unanticipated, anomalous, and strategic* datum which becomes the occasion for developing a new or extending an existing theory". I det här kapitlet vill jag rikta ljuset mot Svenska utvärdering föreningen (SVUF), där Evert, till följd av serendipiteter och tillsammans med andra satte sig själv – och andra – i arbete. Evert Vedungs gärning som utvärderingens linnean¹ är sammanflätad med SVUF:s tillkomst och utveckling.

---

1) Begreppet linnean används här i en vidgad betydelse att kartlägga, systematisera och ordna ett kunskapsområde, vilket kan relateras till den linneanska traditionen (Carl von Linné), i linje med hur begreppet används i boken Samhällets linneaner (Eriksson, B.E. & Qvarsell, R. 2000).

Fokus på SVUF är ingen tillfällighet även om jag också upptäckte utvärderingsfältet av en tillfällighet. Det är genom akademiska sammanslutningar som jag lärt känna Evert. SVUF, Sveriges sociologförbund, European Evaluation Society (EES) kommer till minnet som fora där han samtalande om utvärdering och visade konsten att nätverka. När detta skrivs sommaren 2023 är jag styrelseledamot i SVUF och SVUF fyller 20 år. Att det redan gått 20 år sedan föreningen grundades upptäckte jag av en slump när jag skulle betala medlemsavgiften för 2023.

Teoretiskt inspireras kapitlet av modern professionsforskning som intresserar sig för vad professioner och professionella gör i olika organisatoriska kontexter (till exempel Abbott, 1988; Evetts 2011). En typ av organisation som kan vara en del av professioners sociala struktur är professionella sammanslutningar. De bildas av olika anledningar och i olika syften samt bidrar till att skapa och reproducera gränsdragningar mellan och inom professioner, och är därför viktiga att studera (Magdalenic, 2004). Kapitlet grundar sig i empirin, främst arkivmaterial. Följande frågor belyses: Hur gick det till när SVUF grundades? Hur utformades gränsdragningar kring tänkt målgrupp i föreningen och kunskapsbasen, utvärdering? Finns andra gränsdragningar som kan identifieras?

BERÄTTELSE OM SVUF:S TILLBLIVELSE

Här följer en rekonstruktion av hur SVUF blev till som utgår från befintliga dokument om Svenska utvärderingsföreningen.

Det finns olika berättelser om utvärderingens utveckling som fenomen och om själva begreppet utvärdering (Vedung m.fl., 2000). Det visade sig att även olika berättelser om när SVUF grundades förekommer.

SVUF:s arkiv för perioden 2003-2007 förvaras på Riksarkivet. Arkivhandlingar för perioden 2003-2005 har Evert deponerat; de kommer från hans tid som föreningens förste sekreterare. I beskrivningen av innehållet i Svenska utvärderingsföreningens arkiv i Nationella Arkivdatabasen, under rubriken "Syfte och innehåll", finns *berättelse 1* om när SVUF grundades:

Föreningen grundades 2004 av Evert Vedung m.fl. Den har ca 250 medlemmar (2007). Ca 20 är institutionella medlemmar inklusive flera statliga verk. Föreningen medverkade i att bilda European Evaluation Society.

Mot bakgrund av dokument ur arkivet, som medlemmarna själva har skrivit, går det emellertid att argumentera att beskrivningen ovan inte är historiskt korrekt. I *Verksamhetsberättelse för 2003 – föreningens första år*, undertecknad av Jan-Eric Furubo och Evert Vedung, går exempelvis att läsa att diskussionen som ledde till ett upprop om att bilda en förening för utvärdering i Sverige fördes på European Evaluation Societies (EES) konferens som ägde rum i Sevilla i oktober 2002. Genom dokumentets titel meddelas *berättelse 2*, att föreningen bildades 2003, och i texten framgår att EES existerade innan uppropet om att bilda föreningen skickades ut. EES bildades drygt tio år tidigare, 1992, och konferensen i Sevilla var organisationens femte konferens.² Däremot deltog enskilda personer som kom att bli medlemmar i SVUF i bildandet av EES, exempelvis Evert Vedung.

Hur kommer det sig att föreningen bildades just då, 2003? Evert har i en intervju (se Tranquist i denna antologi) lyft ett internationellt tryck ”som vi kände på oss” som en utlösande kraft. Utöver EES hade en del andra länder, exempelvis våra grannländer Danmark och Finland, redan bildat sina nationella föreningar på utvärderingsområdet. Så här har Evert (*ibid.*) berättat:

Sen bildades en förening i Danmark och så bildades en förening i Finland. Och så satt vi några stycken svenskar där 2002 i Sevilla på europeiska utvärderingskonferensen: ’Varför inte bilda en svensk förening, vi som har varit med ända från början?’ Det här med utvärdering som är så viktigt i Sverige, vi måste nästan ha en förening för skams skull. Så satt vi där och drack öl i ett hörn. Jag tror Anders Hanberger var med och Ove Karlsson. Rolf Sandahl vankade omkring i lobbyen. Furubo satt där vid sidan om: ’Ja, vi tar ett initiativ’, sa han. ’Vi måste sätta igång. Kan vi inte bilda någon sorts grupp, så vi sätter igång med det där’. Och han satt ju på Riksrevi-

---

2) www.europeanevaluation.org

sionsverket i Stockholm, så då visste man att det finns uppbackning bakom.

I citatet ovan kan flera "ledtrådar" identifieras. Dels framställs att det har funnits en förhistoria, dels ett "vi"³ som har varit en del av den, "vi som har varit med ända från början". Vidare lyfts att tajmingen uppfattades vara rätt, "utvärdering som är så viktigt i Sverige", viljan tycktes finnas och organisatoriska förutsättningar för att "sätta igång" föreningens bildande upplevdes också existera. Sagt och gjort. En "stadgegrupp" bildades, i vilken Jan-Eric Furubo, Rolf Sandahl och Evert Vedung ingick, och utarbetade ett stadgeförslag, *Stadgar för Sveriges Utvärderingsförening (Swedish Evaluation Society)*. Uppropet om att bilda en svensk förening för utvärderare, som undertecknades av flera namn, skickades ut huvudsakligen via e-post under perioden november till december 2002. Bland annat användes Nätverket Utvärderarnas mejlista, som i januari 2003 uppgavs ha bestått av över 700 medlemmar.

I SVUF:s arkivmaterial finns ett mindre antal kommentarer till uppropet, i Everts urval. Bilden som träder fram genom urvalet är att responsen till initiativet var positiv. Några lyfte att det funnits tidigare diskussioner om att bilda en utvärderingsförening och att det fanns befintliga nätverk, uttryckligen nämns Utvärderarna och Utvärderingsringen. Vissa undrade över gränsdragningar kring den tänkta målgruppen, andra över gränsdragningar gentemot andra befintliga nätverk. Någon kom med tips om hur man bildar en förening, en annan erbjöd sig att hjälpa till med stadgarna. En kvinna⁴ som kommenterade uttryckte det så här:

Kul initiativ med en svensk utvärderarförening! Jag var ju med på några tidigare diskussioner om detta med Ingrid Munck⁵, men då fanns inte riktigt viljan eller kanske orken att dra igång detta. Nu hoppas jag att läget är annorlunda.

---

3) De som nämndes vid namn skulle senare ta styrelseposter i SVUF.

4) Citat från otryckta källor har avidentifierats.

5) Ingrid Munck ledde Nätverket Utvärderarna.

Jag dyker självklart upp! [...] Jag kunde tyvärr inte vara med i Sevilla (hur många rior tog det innan ni kläckte fram idén om en förening?).

Uppropet om att en ny förening var i pipeline skickades utöver professionella nätverk även till privata sådana. Ett exempel på det senare är ett e-postmeddelande med rubriken "Svensk Utvärderingsförening" adresserat till "family". Där skriver Evert så här: *"Hejsan Svejsan. Här får ni se vad jag tänker ställa till med. Kram Evert."* "Verkar mycket bra pappa! Mycket bra.", svarade en av Everts söner och kom med vad han kallade "spontana funderingar" om medlemskapsformer, vad medlemmarna ska få för sitt medlemskap, om föreningen ska ha en hemsida, vikten av att tänka på vilka värderingar som ska genomsyra organisationen och varför man bör vara med i organisationen. Några av dessa frågor diskuteras än idag.

Hur den nya föreningen skulle benämnas var inte givet. Av dokumenten i arkivet framgår att det till en början har funnits flera versioner av föreningens namn. I mejlen som avser uppropet förekommer varierande benämningar: Förening för utvärderare, Svenska föreningen för utvärderare, Svensk förening för utvärdering, Svensk utvärderarförening och Svensk utvärderingsförening. I ett stadgeutkast som stadgegruppen utarbetade och diskuterade på ett möte i december 2002 framgår att bokstäverna "ar" i den ursprungliga benämningen "Sveriges Utvärderarförening" ströks och ersattes av "ings", så att benämningen ändrades till "Sveriges Utvärderingsförening". I dokumentets högra marginal står också "Sverigeutvärderarna" skrivet med skrivstil. Det verkar som att både "utvärderare" och "utvärdering" övervägdes och användes på prov.

Konstituerande möte för en svensk utvärderingsförening ägde rum den 16 januari 2003 på Norra Latin i Stockholm. Totalt 72 personer närvarade inklusive stadgegruppen "på podiet", enligt en deltagarlista som finns i arkivet.

Vilka antaganden fanns det bakom föreningens uppkomst? Enligt protokollet som Evert har skrivit så lyfte han i inledande diskussion om bildande av en "oberoende svensk utvärderingsförening" fyra skäl:

- Medlemsunderlag till en förening ty utvärderandet har växt till utomordentligt kraftigt.
- Mångfalden av ansatser på utvärderingsområdet skapar behov av en fast mötesplats.
- Att utvärdering inte är ett ämne utan ett mångvetenskapligt fält vid universiteten på vilket kulturgeografer, ekonomer, pedagoger, sociologer, statsvetare, psykologer, statistiker, socialmedicinare m.fl. gör insatser talar för en samlingspunkt.
- Utvärdering lockar människor i olika världar: myndighetspersoner, forskare och konsulter.

När det gäller föreningens tänkta målgrupp beskrivs det finnas en stor skara som antogs behöva en "fast mötesplats". Utvärdering framställs som ett tvärvetenskapligt fält vid universiteten som antas "locka människor i olika världar: myndighetspersoner, forskare och konsulter". Efter diskussionen beslutade mötet att bilda en svensk utvärderingsförening.

Den nya föreningens namn var också en punkt på dagordningen. Fyra förslag, med enbart utvärdering i namnet, togs upp för diskussion: "Sveriges utvärderingsförening", "Svensk utvärderingsförening", "Svensk förening för utvärdering" och "Svenska utvärderingsföreningen". Mötet beslutade att föreningens namn skulle vara Svenska utvärderingsföreningen. I och med det föredrogs termen "utvärdering", vilket förefaller vara i linje med benämningar av motsvarande internationella sammanslutningar på utvärderingsfältet. Det verkar som att den engelska benämningen var lättare att komma överens om eftersom stadgegruppens förslag Swedish Evaluation Society beslutades.

Ytterligare en fråga som diskuterades var den nybildade föreningens relationer till andra existerande organisationer. Specifikt

nämndes Danska Evalueringsselskab, Finska utvärderingsförbundet, European Evaluation Society och Nätverket Utvärderarna.

På det konstituerande mötet valdes en interimsstyrelse, i vilken positionerna fördelades på följande sätt: Jan-Eric Furubo (ordförande), Ove Karlsson (vice ordförande), Rolf Sandahl (kassör), Evert Vedung (sekreterare) och övriga ledamöter (i alfabetisk ordning) Karin Alexandersson, Peje Bengtsson, Anders Hanberger, Per-Åke Karlsson och Sanna Palomaa.

Bland uppgifter som interimsstyrelsen arbetade med var att informera om den nya utvärderingsföreningen både nationellt och internationellt. I arkivet finns en text på engelska med titeln "The Swedish Association for Evaluation has been established", där Evert står som kontaktperson. Föreningens benämning väckte min nyfikenhet. Jag sökte en publicerad version av den här texten i tidskriften *Evaluation* och fann en notis om en survey som The International Organisation for Cooperation in Evaluation (IOCE) genomförde för att sammanställa vad som beskrivs vara en uppdaterad lista av alla aktiva webbplatser som tillhör nationella utvärderingsorganisationer. På listan, som är daterad december 2003, finns också Sverige och Swedish Evaluation Society. Men det är inte Svenska utvärderingsföreningen som lyfts. I *News from the Community* (2004:248) meddelas så här: *SES: Swedish Evaluation Society: The Evaluators – www.statskontoret.se/utvarderarna*.

Vid ett styrelsemöte längre fram togs även förkortningen av föreningens namn upp för diskussion. Evert skrev i protokollet att frågan väcktes av honom själv och att den aktualiserades i samband med styrelsens arbete med hemsidan. Tre förslag dryftades:

- SES, Swedish Evaluation Society
- SUF
- SVUF

SUF visade sig vara upptaget av Syndikalistiska Ungdomsförbundet och styrelsen beslutade att förkortningen skulle vara SVUF.

Vad var tanken med föreningen, vad skulle göras? Föreningens handlingsramar utformades och formaliserades i stadgarna som "Föreningens ändamål att främja" så här:

- En fortlöpande och mångsidig diskussion om utvärderingens och utvärderarens roll i samhället och om inflytandet över utvärderingsverksamheten
- Den praktiska och vetenskapliga kompetensen bland utvärderare
- Internationella kontakter

Gränsdragningar kring målgruppen konstruerades som öppna men villkorades: "medlemskap i föreningen är öppet för varje individ som vill främja föreningens ändamål". Även institutioner och organisationer kunde antas som medlemmar. Gränsdragningar kring utvärderingsområdet framställdes också som öppna. Mångfalden av olika perspektiv och förhållningssätt på utvärderingsområdet "bejakas" i föreningen, står det i stadgarna.

I det följande fokuseras på hur gränsdragningar kring utvärderingskompetensen utformades och förmedlades via en kurs inom ramen för SVUF:s verksamhet.

PRESENTATIONER AV UTVÄRDERING

I KURSBESKRIVNINGAR AV "UTVÄRDERINGENS ELEMENTA"

Ett återkommande inslag på SVUF:s konferenser har varit en kurs i utvärdering med titeln "Utvärderingens elementa". Evert har givit kursen från och med SVUF:s första konferens 2004 i form av en försession, i enlighet med beslut av SVUF:s styrelse. När detta skrivs har Evert tackat ja till att hålla kursen också på SVUF Jubileumskonferens i december 2023.

Kursbeskrivningar av "Utvärderingens elementa" ger inblickar i hur Evert tänkte att grunderna i utvärderingskompetensen är och hur det skulle presenteras för kursdeltagarna.

Det allra första kurstillfället ägde rum den 21 april 2004 och beskrevs i konferensprogrammet så här:

Kursen är avsedd för nybörjare och ägnas åt utvärderingens grunder. Följande teman behandlas. Olika utvärderingsbegrepp: *ex ante*, *ex post*, *ex nunc*. Utvärdering, uppföljning, utredning. Utvärderingsmodeller: måluppfyllelseutvärdering, bieffektsutvärdering, brukarorienterad utvärdering, intressentmodellen (participatorisk utvärdering) ekonomiska modeller samt självvärdering och kollegetbedömning. Uppläggningar såsom experiment, kvasiexperiment, tidserier, skuggkontroller och processinriktade fallstudier. Användning av utvärderingar: instrumentell, konceptuell, legitimerande, interaktiv och rituell användning.

Kursen strukturerades därmed kring fem grundkomponenter: utvärderingsbegreppet, förhållandet mellan utvärdering och närliggande aktiviteter, utvärderingsmodeller, utvärderingsupplägg och användning av utvärdering. Genom dessa komponenter konstruerades och förmedlades samtidigt en ram för utvärderingskompetensen – vad utvärdering är och vilka kunskaper personer som arbetar med utvärdering förväntas ha och använda vid utvärdering.

Evert delade ut åhörarkopior och rekommenderade försessionsdeltagarna att inför kursen bläddra i valda kapitel i hans bok *Utvärdering i politik och förvaltning*. Åhörarkopian "Utvärderingens elementa", kurstillfället 2005, omfattade sammanlagt 66 sidor.⁶ Innehållet bestod inledningsvis av litteraturtips om utvärderingslitteratur, mestadels författat av Evert men också i samarbete med eller av andra författare. Därefter presenterades en översikt över de fem grundkomponenterna och inslag som exempelvis interventionsteori/programteori. I beskrivningen av försessionen i konferensprogrammet för 2005 års SVUF-konferens lyftes specifikt även utvärderingars organisering, utvärdering i offentliga sektorns beslutsprocesser, programteorier, programteorimetoden, utvärdering som produkt, utvärdering som process, faktorer bakom användning och strategier för användning.

---

6) Anna Ahlms privata SVUF-pärm.

Tio år senare, 2015, presenteras innehållet på ett annat sätt i kursbeskrivningen i konferensprogrammet:

Försessionen vänder sig till dem som vill få en enkelt framställd, elementär orientering i vad utvärdering är och vilka frågor som ställs och belyses i utvärdering. Sessionen inleds med en definition av begreppet utvärdering bl.a. i förhållande till begreppet uppföljning. Ur innehållet:

- Hur utvärderaren bygger upp interventionsteorier (programteorier) samt på vilket sätt dessa kan användas i utvärderande.
- Utvärderingens grundläggande ändamål.
- Utvärderingsmodeller som exempelvis måluppfyllelseutvärdering, intressentmodellen, EU-modellen m.m.
- Effektlärans terminologi som exempelvis huvudeffekter, nolleffekter m.m.
- Effektfrågans grundläggande logik.

Effektfrågan lyfts särskilt även i kursbeskrivningen till 2017 års kurstillfälle liksom nyare inslag som "process tracing" och "realistisk utvärdering". Så här står det:

Effektlärans terminologi med avsedda - oavsedda och förutsedda - oförutsedda effekter samt huvudeffekter, nolleffekter, perversa effekter och bieffekter går igenom. Effektfrågans grundläggande logik klarläggs (evidensrörelsens slagord *what works? vad är det som funkar?*). Metodiska upplägg för att kasta ljus över effekter dryftas särskilt fallstudier med processpåring (process tracing) och realistisk utvärdering.

Kursbeskrivningar till och innehållet i "Utvärderingens elementa" tycks ha uppdaterats kontinuerligt. Så här låter det i kursbeskrivningen i programmet 2019 års SVUF-konferens där även styrningsformer berörs:

Försessionen ger en introducerande översikt över vad termen utvärdering står för samt en genomgång av utvärderandets

åtta fundamentala frågor (Åttapunktsprogrammet). För-sessionens styrka ligger i helhetsbilden och systematiken. Sessionen inleds med en bestämning av vad ordet "utvärdering" betyder (evaluation, da. evaluering). Begrepp som ex ante, ex post, formativ, summativ, enkel uppföljning, kvalificerad uppföljning och utredning och avstämning går igenom. Hur evidensvägen, löpande utvärdering, inflätad utvärdering och New Public Governance tränger delvis undan New Public Management och det nyliberala kommer att beröras. Användning av interventionsteorier (programteorier) anses vara en uppfinning gjord i utvärderingsbranschen. Den kan läggas till grund för utvärderingsmodeller som måluppfyllelseutvärdering, bieffektsutvärdering, brukarorienterad utvärdering, intressentmodellen, ekonomiska modeller samt självvärdering och kollegebedömning. Effektfrågan inklusive uppläggningar för att belysa den berörs. Sessionen behandlar slutligen olika typer av användning av utvärdering – instrumentell, konceptuell, legitimerande, interaktiv och rituell användning.

När jag började arbeta med utvärdering informerade mina kollegor mig att bland annat Everts bok *Utvärdering i politik och förvaltning* användes som en gemensam utgångspunkt vid genomförandet av uppdrag. Jag fick också Lena Lindgrens (2012) *Terminologihandbok för utvärdering* i välkomstpresent. Att ha gått Everts kurs "Utvärderingens elementa" användes som en slags kompetensmarkör. Kursen framställdes som en god introduktion för utvärderare i staten.

SVUF-KONFERENSER

En central del av SVUF:s styrelses verksamhet kan sägas bestå av att planera och genomföra en SVUF-konferens. Konferensens inriktning och övergripande tema brukar utformas i samspel mellan styrelseledamöternas kunskapsintressen och medlemmarnas förslag om konferenspresentationer. För en översiktlig bild av konferensverksamheten följer här en lista över konferensernas teman.

ÅR	KONFERENSENS TEMA
2004	Utvärdering i Sverige – makt, kunskap och lärande
2005	Utvärderingssystem i Sverige – till vad och för vem?
2007	Utvärdering pågår! Pågår utvärdering?
2009	Utvärdering: Filosofi och hantverk
2011	Den goda utvärderingen; trovärdig, användbar, etisk och effektiv
2013	Utvärdering i politiken och politiken i utvärdering
2015	Utvärderingars värde – värden i utvärderingar
2017	Att utvärdera i en komplex värld
2019	Utvärderingens makt – maktens utvärdering
2022	Utvärdering för ett bättre samhälle
2023	Jubileumskonferens SVUF 20 år: Utvärderingens framtid och framtidens utvärdering

Tabell 1. SVUF-konferenser 2004-2023

Som tabell 1 visar har SVUF:s styrelser mestadels valt utvärdering som övergripande tema för SVUF-konferenser. Konferensen 2017 är den enda där konferensens tema tycks beröra personer som ska göra jobbet.

Eftersom Evert har givit "Utvärderingens elementa" som för-session till SVUF-konferenser är det rimligt att anta att han även deltog på konferenserna. Ett antal deltagarlistor som finns i arkivet bekräftar det. Av konferensprogrammen framgår att Evert gjorde ett antal konferenspresentationer. Några teman var: Utvärderingsböljans former och drivkrafter (2004), Storstadssatsningens utvärderingssystem (med Nils Hertting) (2005), Implementering och utvärdering – skillnader och likheter (2017), Vittnesseminarium: 16 år med SVUF (2019), Projektifiering och utvärdering (2019) och Utvärderingens historia i Sverige (2022). Vidare framgår att Evert ställt upp som moderator, agerade kommentator eller initierade diskussioner inom ramen för "Open space". När det gäller det sistnämnda handlade diskussionerna om teman som "Löpande utvärdering" (2011), "Realistisk utvärdering" (2011) och "Utvärdering av innovationspolitik" (2015).

SVUF:s styrelse för 2018-2020 beslutade att utse Evert Vedung till SVUF:s förste hedersmedlem i samband med SVUF konferensen 2019. Det verkade som att styrelsen lyckades överraska honom med utmärkelsen. Styrelsen framförde också en sång till Evert på konferensmiddagen. När jag höll på att sammanställa texten till hyllningssången till melodin "It don't mean a thing if it ain't got that swing", som enligt en "källa" tillhörde Everts favoritlåtar, slog det mig att en hel del titlar till Everts böcker och artiklar passade utmärkt att sjunga till låten. Jag kunde gå omkring och nynna i huvudet *Ut-värd-er-ing i pol-it-ik och för-valt-ning, Ut-värd-er-ings-böljans form-er och driv-kraft-er, doo-ah, doo-ah, doo-ah, doo-ah, doo-ah, doo-ah, doo-ah!* Ut-värd-er-ing med swing!

AVSLUTANDE KOMMENTARER

Syftet med SVUF har varit att skapa ett forum för diskussioner om utvärderingens och, om än i mindre utsträckning, utvärderares roll i samhället. Samtidigt finns det individer och institutioner som arbetar med utvärdering som inte är med i dessa diskussioner. Utformningen och konsekvenserna av existerande gränsdragningar inom utvärderingsfältet behöver utforskas vidare.

EPILOG: ARKIVUPPROP GÄLLANDE SVUF:S ARKIV I SAMBAND MED TJUGOÅRSJUBILEET

Jag har ibland undrat om det kanske var så att Evert ville ha posten som SVUF:s förste sekreterare för att ta sig an arkivet. För tagit hand om arkivet har han gjort både under tiden som föreningens sekreterare och därefter. Under de senaste åren har Evert verkat som SVUF:s revisor med ansvar för verksamhetsrevision. Som SVUF:s sekreterare under samma period var min uppgift att skicka styrelseprotokoll till honom för revision. "Vill du ha styrelseprotokoll som jag ordnat och numrerat?", frågade han när han var klar med revisionsberättelsen, utövande systematiken även i protokollsammanhang. Det var bara att tacka och ta emot.

När Åsa Sohlman var revisor, lyfte hon inför tioårsjubileet viken av att SVUF:s styrelse ser till att materialet är "(någorlunda) komplett och hålla det uppdaterat till 2018 då det är dags för ett

nytt överlämnande till Riksarkivet”. Detta framgår av korrespondens från 2012. Jag skulle vilja ta tillfället i akt och göra ett nytt arkivupprop om SVUF:s arkiv i samband med tjuugoårsjubileet. Idag är det precis som vid tioårsjubileet viktigt att ta hand om SVUF:s arkiv och se till att det inte uppstår luckor i föreningens organisatoriska minne genom att välja vilka handlingar ska bevaras, hur ska de bevaras och när ska handlingarna lämnas över till Riksarkivet för att kunna vara sökbara inför framtiden. Detta är en styrelsefråga liksom föreningsmedlemsfråga. För att kunna skriva det här kapitlet var jag tvungen att komplettera med materialet som en kollega har sparat. SVUF:s arkiv behöver fyllas på och bevaras – inte lämnas åt slumpen.

Samtidigt handlar minnesbilder av utvärderingens och SVUF:s utveckling om mer än bara SVUF:s arkiv. Vilka bilder av utvärderingens utveckling finns det? Hur har personer som arbetat med utvärdering och varit medlemmar men inte styrelsemedlemmar i SVUF upplevt föreningens och utvärderingsfältets utveckling? Vilka bilder av samma utveckling har personer som inte varit med i SVUF? Det är angeläget att samla in fler berättelser om utvärderingens uppkomst och utveckling i Sverige.

Referenser

- Abbott, A. (1988). *The System of Professions. An Essay on the Division of Expert Labor*. The University of Chicago Press.
- Anna Ahlms privata SVUF-pärm, 2005-2022.
- Evetts, J. (2011). Sociological Analysis of Professionalism: Past, Present and Future. *Comparative Sociology*, 10, 1-37.
- Lindgren, L. (2012). *Terminologihandbok för utvärdering*. Studentlitteratur.
- Magdalenic, S. (2004). *Gendering the Sociology Profession: Sweden, Britain and the US*. Almqvist & Wiksell International.
- Merton, R.K. & Barber E. (2004). *The Travels and Adventures of Serendipity: a Study in Sociological Semantics and the Sociology of Science*. Princeton University Press.
- News from the Community (2004). Evaluation Website Survey – An IOCE Initiative. *Evaluation*, Vol 10(2), 247-250.
- Riksarkivet, Svenska utvärderingsföreningen, SE/RA/730790, 2003-2007
- Svenska utvärderingsföreningen, SVUF:s tre pärm, 2009-2014, 2016-2017, 2018-2019.
- Vedung, E. (2003). *Serendipiteter i mitt forskarliv*. IBFs Nyhetsbrev, 2003(2),s.6.
- Vedung, E. (2009). *Utvärdering i politik och förvaltning*. Studentlitteratur.
- Vedung, E., Furubo, J.E. & Sandahl R. (2000). Utvärdering i det svenska politiska systemet [1950-2000] – Åtta iakttagelser. *Nordisk Administrativ Tidskrift*, 81:2, 113-130.